

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. NITRA, ZIMA 2022

DOKONALÉ VIANOCE

Jk 1,17: Len dobrý údel a len dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, u ktorého nieto premeny ani zatienu (pre) odvrátenie sa.

Bolo to presne pred 10 rokmi. Nezabudnuteľné dokonalé Vianoce v roku 2012. Dokonca bol aj sneh. Naša prvá dcérka sa narodila v auguste a blížili sa jej prvé Vianoce, teda naše prvé rodinné. Všetci sme sa veľmi tešili. Tí, ktorí lepšie poznáte moju manželku, viete, že má veľký dar. Tvoriť, skrášľiť, vyzdobiť a pripraviť všetko tak, aby sa človek cítil príjemne. Nehovorím, že ja by som prežil medzi štyrmi bielymi stenami, ale v mojej manželke mi Pán Boh dal nový rozmer života. Veci môžu byť pekné a príjemné a nemusí to byť gýč. Áno a už som sa zmieril aj s tým, že všetko má svoju daň. Nuž aj naše prvé rodinné Vianoce mali byť dokonalé. *Pokračovanie na str. 2*

Ako mladá rodina sme sa tešili zo všetkého, čo sme v rámci našich možností mohli pripraviť. Od našej priateľky Mirky sme dostali nádherný adventný veniec. Ešte v týždni som do stropu pripravil všetko na zavesenie. Visiaci adventný veniec nad jedálenským stolom úplne zmenil našu obývačku a pripomínalo nám to obrázky Johanesa Wicherna, ktorý je považovaný za zakladateľa tradície adventného venca. Tiež nám to trochu pripomínalo jednoduchú výzdobu dávno minulých Vianoc, kde viseli ihličnany zo stropu a na nich bolo pár prírodných ozdôb.

Po druhých, či tretích štedrovečerných Bohoslužbách sme boli konečne doma a hlavne konečne spolu. V kuchyni sme spoločne pripravovali večeru, no manželka medzitým odbehla zapáliť sviečky na venci. Tá príprava bola komplikovanejšia, keďže manželka je z východu a ja zo strednej Slovenska. Každý z nás túžil po niečom zo svojho kraja na pripomienku tradičného. Z každého kraja trochu zabralo viac času i viac prestierania.

Po niekoľkých minútach sme cítili dym. Myslel som, že sa deje niečo s večerou. Nos ma zaviedol do obývačky. Videl som horiaci adventný veniec visiaci zo stropu. Dym, smrad, oheň, tečúci vosk a všetky tie roztopené plastové ozdoby kvapkali na prestretý štedrovečerný stôl. Strhol som horiaci veniec, bežal na balkón, že vyhodím veniec do snehu. Stál tam však vianočný stromček. Rozbehol som sa teda do kúpeľne, veniec som hodil do vane a zapol sprchu. Otvorili sme okno, pozbierali zvyšok roztavených vianočných ozdôb. Bolo už po ôsmej, keď

sme si na samom okraji stola rozložili dva tanieri. S vďakou sa pomodlili za všetko čo máme, a že sa nestalo niečo horšieho. Spätne si hovorím, že nakoniec to boli „dokonalé Vianoce“. Uvedomujeme si, že za tou všetkou symbolikou svetla, ozdôb a vianočnej radosti je veľká Božia láska a milosť. Každý jeden deň dostávame dokonalú príležitosť tešiť sa z Božej prítomnosti v našom živote. Áno - lebo: „Len dobrý údel a len dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel“.

Často sa na biblických hodinách rozprávame so sestrami aj o Starej zmluve. Nakoniec vždy skonštatujeme, že je tam akosi veľa toho násilia, vrážd, zabíjania, proste kruté veci. Niekedy si kladiem otázku, aká zmluva by bola napísaná o nás a o našom svete. Neďaleko nás zúri vojna, chlapi možno budú na fronte niekde v zákope spievať „Tichá noc, svätá noc“. O to viac by sme si mali uvedomiť, že „navonok“ sa dokonalé prežiť nedá. Ten dobrý údel a dokonalý dar je od Boha. Pán Ježiš - narodený v Betleheme - nám daný a naro-

dený, prináša nielen to vonkajšie svetlo ozdôb. Kristus chce svojim slovom zasiahnuť každého človeka. Dotknúť sa ho bytostne, celistvo, tak dokonale, aby sa každý zastavil pred Otcom Nebeským.

V súčasnosti by som si prial pod stromček koniec vojny. Myslím, že by to bol pre svet jeden z tých darčiekov, ktorý by potešil mnoho rodín a domácností. Verím aj po tieto dni v Božiu lásku v Kristovi, ktorá prináša mier do každej rodiny a každému ľudskému srdcu. Preto dokonalé Vianoce budú pre mňa, keď sa ľudí dotkne evanjelium. Keď nebudú ľutovať svoj čas daný Otcovi Nebeskému, čas na Bohoslužbách, spoločných stretnutiach na misijných podujatiach a aktivitách, kde chceme osláviť – my, nedokonalí ľudia - nášho dokonalého Pána.

Prajem vám všetkým, aby ste dostali ten dokonalý dar v hoci aj nedokonalých podmienkach. Požehnané sviatky.

*Ivan Boženík, zborový farár
Foto: Milica Božéniková*

SLÁVA BOHU NA VÝSOSTIACH A NA ZEMI POKOJ

Už o pár dní zavládne v našich domácnostiach veľmi čarovná atmosféra, ktorá sa opakuje iba jeden jediný raz v roku. Bude to spoločná túžba všetkých zažiť počas týchto pár sviatočných dní niečo iné ako každodenný zhon, počuť iné slová v rozhovoroch, iné témy a, samozrejme, úplne iné piesne ako počúvame celý rok. Dokonca ani pred veľkonočnými sviatkami nie je v spoločnosti atmosféra taká úžasná ako nastáva teraz a pritom významom pre kresťana sú to také isté dôležité sviatky. Väčšinou túžime zažiť pokoj a radosť v svojom srdci, v rodine, v spoločnosti a chceme vidieť a hlavne zažiť lepší svet okolo nás. Podobné očakávania mávame každý rok a pravidelne s nimi vstupujeme do sviatočných dní aj napriek tomu, že každý rok sa znova krátko po sviatkoch nevyhneme sklamaniu, že temer nič sa nezmenilo a že ľudia sa len tak k lepšiemu nezmenia zo dňa na deň. Ako teda sláviť Vianoce,

aby sme nemuseli byť krátko po nich sklamaní? Apoštol Pavel nám dáva návod v Liste Rímskym. V jeho slovách je opísaný prevratný význam tejto udalosti v histórii ľudstva i jej vysoká aktuálnosť. Pán Ježiš prišiel na tento svet z lásky k nám, vzdal sa Božej hodnosti, vzal na seba naše hriechy, trpel a umrel na kríži, aby sa obetoval za nás, a tak nás vyslobodil z otroctva hriechu, diabla a smrti. Ježiš Kristus bol vzkriesený a v Jeho milosti je naša záchrana. Práve v tieto dni je potrebné, aby sme milosť Pána Ježiša prijali a aby sme sa denne nechali viesť Ježišom. A takou malou úlohou by pre nás malo byť, aby sme si to nenechávali len pre seba, ale aby sme boli takými malými poslami Božej lásky a milosti, aby sme ju zvestovali nie len slovami, ale aj svojím konaním voči svojim blízkym i ostatným ľuďom. Uvedomovať si to, prijať túto skutočnosť a hlavne žiť s ňou, znamená prijať do srdca

Boží pokoj. Ak si to budeme uvedomovať nielen počas týchto sviatočných dní, ale počas celého roka, tak tiež nemalým dielom prispejeme k tomu, že naše sklamanie z nepolepšiteľnosti ľudstva môže byť z roka na rok menšie, pretože Pánom Bohom milovaný človek nikdy nie je sám.

Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista!

*Tibor Mesároš,
zástupca zborového dozorcú
Foto: archív*

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Izaiáš 9,5 Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.

Modlíme sa za misiu a evanjelizáciu mesta Nitra, aby mnohí ľudia znechutení po korone, po spoločenských udalostiach, ľudia znechutení z politiky a z ekonomiky, našli pokoj Boží počas sviatočných dní a našli cestu za Kristom v jeho Cirkvi a v službe svetu.

Izaiáš 53,4 Ale on niesol naše choroby, vzal na seba naše bolesti. My sme sa nazdali, že je zasiahnutý
Modlíme sa za všetkých trpiacich, znášajúcich bolesti, bojujúcich s ťažkými chorobami iných, za tých, ktorí pre chorobu strávia sviatky mimo svojej rodiny a priateľov na lôžkach nemocniciach či zariadeniach starostlivosti.

Tit 2,11-12 Lebo zjavila sa milosť Božia, spásonosná všetkým ľuďom, vychovávajúca nás, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete

Modlíme sa za pokoj medzi národmi, za ukončenie vojen Modlíme sa za pokoru politikov a vládcov, aby nezabúdali na Boží súd; modlíme sa, aby medzi nami nepanoval hnev, ale aby sme v láske Kristovej boli milí a príjemní všetkým ľuďom dobrej vôle.

ROZHOVOR S LENKOU OTEPKOVOU

Lenka, predstav sa nám trochu. Pozdravujem všetkých čitateľov Otvorenej náruče a všetkých bratov a sestry v našom nitrianskom cirkevnom zbore, kde som našla svoju druhú duchovnú rodinu.

Moje meno je Lenka Otepková. Narodila som sa na Myjave, celé detstvo som prežila s rodičmi a mojím milovaným mladším bráčekom v paneláku v Senici.

Aká bola tvoja cesta k Pánu Bohu? Ako si ťa pritiahol?

Pochádzam z rýdzo evanjelickej rodiny z maminkinej aj otcovej strany do neviem koľkého pokolenia, na čo som patrične hrdá. Moja babka, otcova mama aj pradedko z maminkinej strany boli presbytermi.

Pán Boh si ma k sebe priťahoval postupne, od malička. Rodičia ma dali pokrstiť, detskú besiedku som navštevovala v neďaleku popoludní na fare v Senici. Na hodiny náboženstva som sa tešila každý týždeň ako na Vianoce, boli sme rozdelení na dve skupiny, mladší žiaci a starší, ja som čakávala pána farára Janka Lacka pred školou a vždy som zostávala na oboch hodinách. Na otázku, akú pieseň si dnes

Pradedko Chochlík - celožitovný presbyter.

zaspievame, som mala vždy jednoznačnú odpoveď: „Smieť žiť pre Krista“

Konfirmovaná som bola taktiež v Senici. Lákalo ma spoločenstvo mladých ľudí, ktorí sa stretávali na fare – dorast, mládež, ale veľmi som sa hanbila – len tak sa objaviť vo dverách...

Jedného dňa však zazvonil zvonček pri dverách nášho bytu a tam stáli 4 chlapci (jeden z nich bol môj skvelý terajší manžel Pali) – prišli zavolať na dorast môjho brata ako čerstvého konfirmanda... a začala som pravidelne chodiť na dorast. Spoločne sme slúžili na Službách Božích, čítaním Slova Božieho, či Pašíí, chodievali sme na SEM-FEST, ako dieťa som taktiež absolvovala asi všetky dostupné korešpondenčné kurzy Detskej Misie.

Kto ťa viedol na Božích cestách?

Za mojich najväčších duchovných otcov považujem 3 mužov – môjho pradedka Chochlíka, pána farára Lacka a môjho Paliho – práve on bol vedúcim dorastu, jeho výklady boli tak zrozumiteľné, tak uchopiteľné.

Dedka Chochlíka si inak ako skloneného nad Božím Slovom, či spievajúceho na SLÁVU Pánu Bohu alebo skloneného pri práci ani nepamätám. Dedko nás mi-

Lenka Otepková.

lovali (onikali sme...) celým srdcom, ale keď sme náhodou prišli na návštevu v čase, keď mali rozospievanú pieseň z Tranoscia – museli sme ticho ako myšky počkať na prahu a my sme so zatajeným dychom čakali, až po dospievaní mohlo prísť privítanie a objatie.

Moja starinka mi boli ďalším obrovským vzorom, celý život sa za nás modlili, spoločne sme celá rodina chodievali na Služby Božie do Sobotištia. Najsilnejším zážitkom pre mňa navždy zostane moment, keď sa mi starinka na smrteľnej posteli odprosila, aby som im odpustila, ak mi nejako ublížili, aby mohli zmierená odísť za starečkom k Pánovi, teraz, 14. októbra, to boli 3 roky, čo odišli na večnosť.

Kde si študovala na základnej a strednej škole?

Základnú školu som navštevovala v Senici, potom som študovala na Obchodnej akadémii v Senici.

Všetky soboty a celé prázdniny sme s bratom trávil u našich starečkovcov na našich milovaných sobotišských Kopanicich

alebo u babky vo Valúšskej doline pri Vrbovcich, na ešte väčšej samote. S babkou som chodievala na Služby Božie do Vrboviec. Keď som si mala vybrať, či budem pomáhať starenke s varením alebo pôjdem von na gazdovstvo so starečkom, vždy som si vybrala možnosť B. Moje detstvo bolo sprevádzané ťažkou astmou a silnými alergiami, ktoré v dospelosti z Božej milosti úplne zmizli.

Mávala si aj brigády?

Od 15 rokov som každú sobotu ráno roznášala sobotné noviny, to bola moja prvá brigáda, jedno leto som brigádovala v Senických a skalických pekárňach pri pečení Skalického trdelníka.

Kedy si sa vydávala, mala deti?

Predstav nám svoju rodinu.

Po skončení strednej školy som nechcela pokračovať v štúdiu na vysokej škole. Túžila som pracovať, zarábať vlastné peniaze, vydať sa a mať svoju rodinku. V maturitnom ročníku sme sa s Palim zasnúbili, bol aj na mojej stužkovej a je so mnou doteraz. Sobáš sme mali 14.2.2004 v Senici, predtým sme 4 roky spolu chodili – hostinu sme mali malinkú, bol to skôr iba obed pre najbližšiu rodinu, ale zato sobáš v kostole trval dlho – Večeru Pánovu nám pred sobášom prislúžil senický zborový farár Juraj Šefčík a sobášil nás môj švagor, Paliho brat Jaro Otepka, tohto času zborový p. farár v Jure nad Hronom. Kostol bol plný mládežníkov, priateľov, bratov a sestier. Vydávala som sa ako 20-ročná.

Kde si pracovala/pracuješ?

Týždeň po maturite som nastúpila na absolventskú prax do Všeobecnej zdravotnej poisťovne v Senici, tam som neskôr získala svoj prvý trvalý pracovný

Lenka a Pali Otepkovi.

pomer. Po svadbe sa mi akoby zázrakom podarilo vybaviť preloženie do VŠZP v Nitre, v Nitre som od 1.4.2005. Do Nitry sme sa presunuli a rozhodli sme sa tu žiť kvôli Palimu a jeho pôsobeniu na Slovenskej poľnohospodárskej univerzite.

V októbri 2005 nám Pán Boh požehnal prvú dcérku Aninku – vybrala som jej meno po mojej milovanej maminke, ktorá je mojou celoživotnou oporou, mojím anjelom strážnym, mnoho si so mnou v detstve preskákala a jej vďačím za to, kým som dnes. Mala som 22 rokov, keď sa nám narodila Aninka.

O 3 roky sa naša rodina rozrástla opäť a Pán Boh nám požehnal druhú dcérku Danielku. Dievčatá sú najväčším darom od Pána Boha. Sú úžasné, každá úplne iná, ale nádherne sa dopĺňajú a veľmi sa ľúbia. Sme za ne tak veľmi vďační a zároveň hrdí. Sme vďační, že majú Pána Boha vo svojich srdiečkach, že chcú chodiť na Služby Božie, na dorast, chcú pomáhať a zapájať sa do života nášho cirkevného zboru. Obidve sú už po konfirmácii. Momentálne pracujem ako SZČO, venujem sa ženám, kozmetickému poradenstvu,

mám svoj tím, pracujem pre spoločnosť, ktorá má 60-ročnú históriu a bola založená na princípe Zlatého pravidla: „Chovaj sa k druhým tak, ako chceš, aby sa oni chovali k Tebe.“ A podľa princípu „GO-GIVE“ – dávaj viac ako ber, pri zachovaní nasledovného rebríčka hodnôt: na 1. mieste Pán Boh a viera, na 2. mieste rodina a na 3. kariéra.

Aký je tvoj cieľ v živote? Aké je tvoje motto? Ktorá časť z Biblie je tvoja obľúbená?

Pán Boh je mojim útočiskom a mojou istotou, nech v živote prežívam čokoľvek. – PLNE SA NA NEHO SPOLIEHAM a dôverujem mu. Na neho sa celý život spolieham, veľa sa s ním zhovárať, pýtam sa ho, keď sa ocitnem na nejakej životnej križovatke: „Tu ma chceš mať, Pane, idem správnou cestou, tu budem vedieť svietiť a slúžiť?“ Celým mojim životom ma nesie úryvok z Matúšovho evanjelia zo 6 kapitoly, verše 25-34. Najmä verš 34: „Nebudte teda ustarostení o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň postará sa o seba. Dost má deň svojho trápenia.“ Hoci ma Pán Boh veľmi neobdivoval hudobným sluchom, veľmi

rada Mu spievam na Slávu, kresťanské piesne ma sprevádzajú aj vo chvíľach, kedy sa ma chce zmocniť strach... Obidve dievčatá som porodila cisárskym rezom pri lokálnej anestéze a napríklad pri pôrode Aninky som si počas celej doby v duchu dokola spievala mládežnícku pieseň: „Je stále prítomná...“. Milujem spoločenstvo, účasť na Službách Božích tých nedeľných, či stredtýždňových je pre mňa „dobitím bateriek“.

Ako sa zúčastňuješ na živote nášho cirkevného zboru?

Rada slúžim, či už pomocou pri upratovaní kostola, pri čítaní Božieho Slova, počítaním hlasov pri voľbách, napečením, obslužením, akokoľvek a vždy s láskou. Chodím aj do Spoločenstva evanjelických žien.

Kedy si bola zvolená za presbyterku?

Kandidatúra na presbyterku bola pre mňa obrovským prekvapením a celým srdcom si vážim dôveru bratov a sestier, ktorú mi preukázali, keď ma na jar minulého roka, ak si správne pamätám, zvolili za zborovú presbyterku.

Najdôležitejšie méty v živote...: narodenie našich dievčat.

Čo by si povedala, ak by si mala na rozhovor len tri vety?

Ufff, iba 3 vety...? To je najťažšia úloha...

Želám si, aby náš cirkevný zbor prevital, aby čoraz viac mladých ľudí a mladých rodín s radosťou a láskou chodilo do spoločenstva, na Služby Božie.

Modlím sa k Pánu Bohu za naše dievčatá, ale i za všetkých mladých ľudí, aby hľadali útočisko, odpovede na svoje otázky v Božom slove a nie na internete a na sociálnych sieťach.

Prosím Pána Boha, aby mi dal pevné zdravie a múdrosť, aby som mohla ešte mnoho rokov, slúžiť a svietiť ľuďom vo svojom okolí.

Ďakujem veľmi pekne za tento rozhovor, bola to moja premiéra - prvotina, preto Vás veľmi prosím o zhovievavé srdce, vážim si Váš čas, ak ste dočítali až potiaľto...

Za rozhovor ďakuje

Jana Kilianová

Foto: archív Lenka Otepková

ROK SA OPÄŤ STRETÁVA S ROKOM

V cirkvi trochu inak, ako možno kalendárne, ale po spoločenskej a komerčnej stránke - nuž celkom inak! Cirkevný rok hodnotí svoje straty a nálezy v odlišnom meradle ako civilný: bez ohňostrojev, ale takisto s oslavami, že sa znovu môžeme stretnúť, že môžeme niekoho chytiť za ruku a viesť ho ďalej, niekomu pomôcť, niekoho privítať...

Začať cirkevný rok znamená privítať ho s pokorou a rekapituláciou ruka v ruke. Prehodnotiť zažité a chcieť to lepšie robiť v budúcnosti.

Ale - o tomto nechcem ani písať, ani hovoriť. Znovu sme prišli do adventného času, keď sa všetko naše myslenie a viera obracia v očakávanie. Krásne očakávanie - no, bohužiaľ - stále komerčnejšie. Viem, že mnohí z nás si pamätáme adventné obdobie

ešte z našich detských čias. S te-rajším sa naozaj nedá porovnať, pretože tam neboli organizované stánky s rôznymi jedlami a prepáleným olejom, nevoňal punč, či škorička dobre riedeného vareného vína...

Advent bol časom pokory a úprimného očakávania veľkého zázraku.

A tak zjdem aspoň niekoľko desaťročí do histórie toho, čo si ešte mnohí z nás môžu aj pamätať - totiž, aké bolo adventné obdobie v čase bez médií, bez reklám, bez pretekania sa v nezmyselných akciových ponukách...ale hlavne, keď už stojíte pred problémom, čím koho obdarovať, pretože všetci už naozaj všetko majú a tie pomyselné "Vianoce" majú skoro každý deň.

Advent bol a mal by byť časom očakávania, že sa niečo v nás

udeje, pretože kedysi, pred viac ako 2000 rokmi, sa naozaj udialo. A všetky médiá, všetky obchody, všetky reklamy nás oberajú o teraz už síce rozprávkový čas, keď sme čakali toho nášho Ježiška, ale je to stále ten najreálnejší príbeh, ktorý sa premietol generačne do rozprávky, ak to dovoľíme.

Narodila som sa a rástla som v Betliari, kde bol náš otec farárom. Vtedy sa ešte ani v najmenšom nehovorilo o globálnom otepľovaní, o znečisťovaní prírody, či o niečom podobnom

a tak čas adventu bol naozaj pre nás, deti, obdobím veľkej zvedavosti, možno väčšej poslušnosti - veď najprv *Mikuláš* - a ten naozaj chodil od suseda k susedovi v barančom kožuchu, s nôškou na chrbte, čertom, uhlím, ale aj sušeným ovocím, jabĺčkom, orieškami a museli sme recitovať básničky a spievať nábožné piesne. V čase ťažkého totalitného obdobia - bolo to tak. Keď bol náš otec -boli sme tri sestry- farárom v Betliari, tak si adventné obdobie pamätám v snehu, so zamrznutou cestou - vtedy totiž nechodili ani rozmetače soli, ani odhrňáče snehu, boli len popolom vysypané chodníky, aby sa nikto nepoklízol a vyleštené kĺzačky skoro pri každom dome, každý zvýšený kopček vyhladený po sánkach a cesta, ktorú naozaj nikto neodhrňal, bola tak udupaná náhodnými kolesami áut, že sme sa po nej korčuľovali tými "kvintami". Tomuto výrazu by už málokto rozumel aj zo strednej generácie - boli to korčule, čo sa pripli predovšetkým o tvrdú podrážku topánok, priťahovali sa kľúčom, ktorý ste museli mať stále pri sebe - ale aj tak stále padali. Ale - tak sme si krátili chvíľu čakania, keď "príde Ježiško!" Večer čo večer sa pri stole každý z nás modlil za Jeho príchod a aby sa u nás udomácnil, aby si u nás našiel ten "príbytok svoj". Ani trochu som si to v tej chvíli nevedela predstaviť inak, ako oživenie svojej obľúbenej bábičky, alebo že k nám príde ozajstný, živý Ježiško a všetci ho tu budeme čakať a vítať a bude u nás rásť ako náš najkrajší bráček. A tak sme na tej našej ulici rástli všetky deti. Tí starší sa na

nás smiali, či tomu všetkému my ešte veríme - ale to som pochopila o mnoho, mnoho rokov neskôr. A viete, že som dodnes rada? Ja tomu príchodu Ježiška k nám ešte stále nechcem prestať veriť. Obdobie Adventu v mojom detstve bolo bez obrazovky, bez reklamy. Bez predchádzajúceho doslova opotrebovania sa o uši vianočnými melódiami, pretože tá základná, tá pieseň piesní, prišla v tom najstudenšom kostole v pravý čas a po nej prišlo to NAJ svetlo!!!, tiež v pravý čas doma, na stromčeku so sviečkami, ktoré neraz spôsobili aj taký - nazvime to - minipožiar, pretože neboli ani elektrické sviečky, stromčeky tiež neexistovali umelé. V nevykúrenom a studenom kostole - veď nevelkom, ale v čase hlbokého prenasledovania kresťanstva, dá sa povedať, že v dosť pokrokovej a na ten čas aj modernej dobe, kostol praskal vo švíkoch. Miestni hasiči mali svoju dychovku a na Štedrý večer a Prvý sviatok vianočný sprevádzal organ hlas farára len antifónu a Áronovské požehnanie.

Štedrý večer bol po ulici slabosvetlený chabými pouličnými lampami, ale do kostola aj po tme všetci trafili - zaujímavé bolo, že tam išli všetci, ktorí chceli pocítiť čaro tohoto večera a rovnako aj na druhý deň.

Nešlo a nejde o to, kam patríme, ide o o našu vieru a tá je všade pred jediným Bohom rovnaká.

Pamätám si, ako raz Peter Dvorský vyznal v médiách, ako oni, ako deti, vnímali Štedrý večer. Budem ho mierne citovať. Bol to večer, keď sme išli do kostola

a bolo také ticho, že aj pes sa bál štekať, aby to neporušil.

Opíšem už len v krátkosti čaro toho večera, keď advent doslova vyvrcholil. V studenom kostole, kde sme sa hriali plece o plece, ale boli sme tam a určite sme tam byť aj chceli, zaznela pieseň piesní. Prišli - ako aj teraz mnohí z nás - aj tí, čo príliš nechodia, no svetielko Lásky, Nádeje a aj trochu uhasínajúcej Viery si tam prídu oživiť. Každému by som dopriala ten vŕzgajúci sneh cestou do chrámu a radostné kroky k rozsvietenej radosti lásky a veselosti pri stromčeku - veď aj o tom sú koledy - či nie?

Všetkým nám, čo si pamätáme čas vianočný ešte stále tak trochu (či viac?) archaicky prajem, aby sme to vedeli odovzdať našim deťom, vnúčatám, či azda aj pravnúčatám, tak príťažlivo, aby boli na to zvedavé a aby chceli advent ako obdobie obrovského očakávania odovzdávať ďalej. Nech sú všetkým vianočné dni predovšetkým požehnané a každý z nás vie, ako tomu pomôcť.

Zuzana Švecová

CHCEME PRISPIEŤ K PEKNÝM VIANOCIAM

Pomaličky sa blíži koniec kalendárneho roka 2022 a pre nás všetkých nastáva najkrajšie obdobie roka – VIANOCE. V našej Evanjelickej zborovej diakonii Nitra to tiež žije predvianočným obdobím. V súčasnej dobe opatrujeme 17 klientov, ktorí tiež majú predvianočnú náladu, ktorá im zlepšuje ich každodenné starosti i radosti. Väčšina našich drahých starkých bude Vianoce prežívať v kruhu svojich drahých rodín a milovaných vnúčeniec, ktoré im určite vyčaria úsmev na tvári. Pre klientov, ktorí zostávajú doma, sa snažíme s kolegyňami vytvoriť príjemné predvianočné obdobie a teší nás ich spokojnosť a ich úsmev na tvári, ktorý nám venujú.

Vianoce sú pre mňa a moju rodinu najkrajší sviatok roka, na ktorý sa všetci veľmi tešíme. Súčasťou nášho vianočného stola každý rok sú môj manžel Ivan, dcéry Veronika a Lucka a, samozrejme, moja milá svokra Katarína, ktorá má už požených 93 rokov a je tiež klientkou našej diakonie. Vianoce tento rok budú u nás iné, pribudnú k nášmu štedrovečernému stolu a celým sviatkom dvaja členovia, priateľ mojej dcéry Juraj a môj milovaný vnúčik Maťko, ktorý má osem mesiacov, budú to preňho prvé Vianoce. Všetci sa veľmi tešíme na jeho rozžiarené očka, keď uvidí rozsvietený stromček. Nesmiem, samozrejme, zabudnúť na miláčika celej rodiny, psíka Oriona.

Vianočné zvyky sú v našej rodine modlitba, obľátky s medom a cesnakom, orechy a jabĺčko a pupáčky s medom a makom, aby sme nedostali blchy po celý rok.

Kolegyňa Olinka Čajkovičová vianočné sviatky prežíva so svojou rodinou, je vdova, ale ku svojmu štedrovečernému stolu vždy pozýva svoju svokru Anku, ktorá žije v Bratislave a, samozrejme, svoju mamičku Oľgu, ktorá sa tento rok dožila krásnych 80 - tých rokov. Vianoce trávi spolu so synmi Richardom a Miroslavom a priateľom Ivanom. Vianočné zvyky, ktoré tiež patria ich štedrovečernému stolu, tak ako aj v mojej rodine, modlitba, obľátky... radi dodržiavajú.

Kolegyňa opatrovatelka Majka Melíšková trávi Vianoce a vianočné sviatky v kruhu svojej milej rodiny, aj so synom Tomášom. Pani Majka sa vždy na Štedrý deň zúčastňuje v našom kostole Služieb Božích. Syn Marek žije v Prahe, kde Vianoce prežíva so svojou rodinkou.

A na koniec naša nová kolegyňa pani Nadja Lepei, ktorá prišla ku nám z Ukrajiny, bude prežívať svoje prvé Vianoce na Slovensku so svojimi deťmi Christinou a Miškom a manželom a verím, že pre jej rodinku Vianoce u nás budú poženané, pokojné a splnia sa im všetky želania.

Na záver by som sa rada poďakovala mojim kolegyniam a Ing. Magdaléne Šebökovej, ktorá má na starosti mzdy

a účtovníctvo za prácu a šírenie dobrého mena našej služby. Poďakovanie patrí i celému cirkevnému zboru, presbyterstvu, predsedníctvu zboru

a, samozrejme, našim klientom, za to, že nás prijali a mohli sme sa stať oporou v ich každodennom živote.

Dovoľte mi zaželať Vám vianočný vinš, ktorý je v mojej rodine zvykom: „Vinšujem Vám tieto slávne sviatky, Krista Pána narodenia, aby Vám dal Pán Boh šťastia, zdravia a božského požehnanie. Nie len na tento rok, ale i na ďalšie roky! Tak Vám Boh pomáha!“

Zuzana Šurániová, riaditeľka Evanjelickej zborovej diakonie

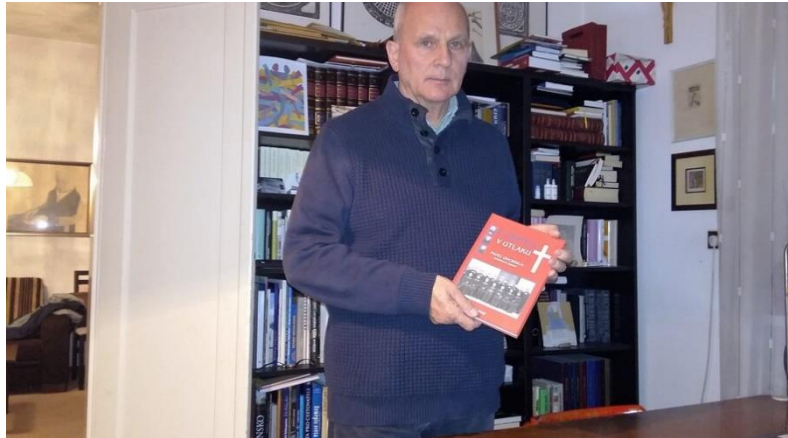
ČAS BUDÚ VYKUPOVAŤ UMELCI VZŤAHOV

V roku 2015 vyšla veľmi cenná kniha *Cirkev v útlaku*. Svoje ťažké životné skúsenosti z čias totality v nej prináša bývalý generálny biskup Pavel Uhorskai. Veľa práce pri príprave knihy odvodili aj Viola Fronková a Ivan El'ko. Široká verejnosť sa napokon o knižke dozvedela aj vďaka Františkovi Mikloškovi.

V mienkotvornom týždenníku, v jeho prvom vydaní v roku 2016, venoval František Mikloško tejto vzácnej knihe celý priestor, na ktorom sa čitateľom v tom období prihováral. Poďakoval som mu za to a venoval som tejto skutočnosti úvodník v našom zborovom časopise *Otvorená náruč*. Odvtedy sme s Ferkom priateľmi. Vždy sa teším na stretnutia s ním a na čítanie textov z jeho pera.

Najviac ma zaujal ten ostatný. Komentár s názvom „Konzervatívci aj liberáli sa musia naučiť odlišovať, čo ubližuje druhej strane“, publikovaný na portáli denníka N. Nedalo mi nepodeliť sa s vami - milí čitatelia - s niektorými pasážami tohto textu. Citujem ich:

Britský básnik, esejista a dramatik amerického pôvodu T. S. Eliot (1888 – 1965) napísal: „Svet skúša vytvoriť civilizáciu zbavenú kresťanskej morálky. Pokus stroskotá, ale čakajme trpezlivo a vykúpime čas, aby aj v temnoveku pred nami bola viera živá a aby sme mohli civilizáciu zas oživiť a vybudovať.“ Tieto slová platia rovnako pre

svet duchovna, umenia, slušnosti, demokracie. Ako sa „vykupuje čas“ v časoch nepohody, chaosu, vojen, neznášanlivosti?

V čase normalizácie som požičal zakázanému literárnemu kritikovi Milanovi Hamadovi písacím strojom napísanú zbierku básní zakázaného básnika Janka Silana „Katolícke piesne z Važca.“ Keď mi ju vrátil, povedal: „Je to výborné. Ak by teraz vzniklo iba toto, kontinuita je zachovaná.“

Kto a čo môže dnes „vykupovať čas“ v rozbitej duchovnej atmosfére Slovenska? Isto to nebudú tí, ktorí ideologicky dávajú všetkých liberálov do jedného tábora a označujú ich za najväčšie ohrozenie Slovenska. Ale nebudú to ani tí slovenskí intelektuáli, ktorí rovnako zovšeobecňujúco píšú články s názvom „Slovenským konzervatívcom treba držať palce, aby nepadli do pasce“.

Nebudú to ani zlé vyhlásenia katolíckych hodnostárov na adresu liberálov, ale nebude to ani slovenská europoslankyňa,

ktorá na medzinárodnej pôde tvrdí, že Slovensko neprijalo Istanbulský dohovor, lebo by muži na Slovensku prišli o možnosť biť a polievať na polievací pondelok ženy, za čím všetkým, samozrejme, stojí katolícka cirkev.

Pri svojej nedávnej návšteve v Bahrajne sa pápež František stretol v telocvični jednej katolíckej školy s jej študentmi. Pápež vyzval mladých, aby boli pestovateľmi starostlivosti a umelcami vzťahov.

Na Slovensku v týchto časoch nebudú vykupovať čas ideológovia všetkých smerov. Budú ho vykupovať ľudia, ktorí budú umelcami vzťahov. Ktorí sa naučia rozlišovať, čo je dobré, od toho, čo ubližuje i iným. Nie je to ľahké zadanie. Ale druhá možnosť je „uzavretý svet“, ktorý bude len rozširovať priepasť medzi nami.

Tieto skvelé myšlienky určite stoja za zamyslenie.

Ján Huba, zborový dozorca

Text bol publikovaný
na www.ecav.sk

SNY, DRINA A PANDÉMIA

Medzinárodný filmový festival Agrofilm, ktorého zakladateľom je člen nášho CZ akademik Ján Plesník a dlhoročným predsedom poroty bol Dušan Roll (pôsobil aj ako predseda predstavenstva Transocia), má veľmi humánne a kresťanské motto: Všetkým ľuďom chlieb a mier.

Filmy, premietané na festivale (tento rok 91 z 24 krajín 4 kontinentov) vysielajú veľmi silné odkazy. Sú medzi nimi aj priamo kresťanské (talianska snímka Viera, premietaná v závere slávnostného otvorenia festivalu), alebo obsahujú duchovné pohľady na aktuálne, ale i perspektívne otázky bytia ako víťazný dokument „Sny, drina a pandémia“. Film predstavuje príbehy 5 mladých ľudí, ich názory na život počas pandémie, ale hlavne na dlhodobé smerovanie ľudstva z pohľadu starostlivosti o stvorenie, životné prostredie, har

móniu života. Budeme ich zaujímavé myšlienky citovať v poradí, ako sú vyobrazení v graficky krásne stvárnenej koláži fotografií vyššie:

Učiteľka kvetov – Veronika Veľková: Jednak, že sme sa rozbiehali, jednak, že korona nás zabrzdila, tak sme mohli rásť v myslení, čo ideme robiť, ako to ideme robiť, či to vieme robiť...

Prírodný remeselník – Marek Rabik: Pandémia spôsobila v spoločnosti a u ľudí to, že si začali uvedomovať prírodu, záhradku, vlastné dopestovanie potravín...

Potulný sadár – Ľudo Vašš: Keď počas 1. vlny ľudí pochytala nejaká panika a stres, že nebudú v obchodoch potravinu, začali sa na nás prirodzene obracať, ako majú sadiť stromy, ktoré stromy vysádzať, čo majú robiť, aby sa stromom darilo...

Šéfkuchár za oknom – Marek Karaka: Pandémia nás naučila

jednu vec - a to je rýchlo reagovať a naučila ma oddychovať...

Vinohradnícky rytier – Michal Bažalík: Tá pozitívna stránka pandémie nám priniesla priestor rozmýšľať nad vecami, čo robíme, v inom svetle...

Ako sme už spomenuli - „Všetkým ľuďom chlieb a mier“ - je mottom festivalu Agrofilm od jeho vzniku. Asi nikto z nás sa neteší, že v tomto - už 38. ročníku – sa kvôli vojne zúriacej neďaleko nás stalo až nežiaduco aktuálnym... Reflektujúc aktuálne udalosti sme zvolili i tému Diskusného fóra – významnej odbornej súčasti festivalu: Chlieb a ako nasýtiť svet. Paradoxne, počas predpandemického ročníka (2019) sme hovorili o plytvaní potravinami. Sťa by ľudstvo niečo dobehlo...

*Ján Huba, Nina Pastieriková
členovia redakčnej rady ON*

JESEŇ 2022

Adventný koncert - Lucia Komárová a Marek Štrbák.

1. adventná nedeľa na Službách Božích.

Spoločenstvo evanjelických žien v synagóge v Nitre.

Seniorátne stretnutie konfirmandov a mládeže DNS.

Kurzy slovenského jazyka pre odíedencov z Ukrajiny

Novembrové posedenie po Bohoslužbách.

Spoločenstvo mužov.

Stretnutie rodinného spoločenstva.

Posledná nedeľa cirkevného roka v našom CZ.

Seniorátne stretnutie konfirmantov a mládeže DNS.

Vzácná návšteva z Naperville (USA).

Spoločenstvo mužov.

Stretnutie rodinného spoločenstva.

Balíčky pre Ukrajinu.

*Milí členovia cirkevného zboru a priatelia,
ďakujeme vám za vašu čitateľskú priazeň v roku 2022.
Budeme sa tešiť, ak Otvorená náruč aj v novom roku 2023
prinesie čítanie budúcej našu osobnú vieru i život nášho spoločenstva.*

• Pán Ježiš nech je so všetkými nami!

*Ivan Boženík, Janka Kilianová, Nina Pastieriková,
Eva Hubová, Ján Huba*

INFORMÁCIE O PENZIÓNE

Náš cirkevný zbor už dlhodo pripravuje stavbu penziónu pre seniorov. Viackrát sme o tom písali aj na stránkach Otvorenej náruče. Cirkevný zbor zakúpil stavebný pozemok, následne na základe vtedajších informácií z Evanjelickej diakonie Bratislava dal vypracovať stavebný projekt penziónu pre 40 seniorov. Získali sme stavebné povolenie. Uchádzali sme sa o prostriedky z eurofondov v rámci Operačného programu IROP. Eurofondová výzva, na veľké prekvapenie všetkých, čo sa o podobné typy zariadení uchádzali, umožňovala stavbu pre max. 12 klientov. Na základe tejto výzvy sme dali projekt prepracovať. To sa podarilo vďaka veľkému nasadeniu architekta Juraja Císara a jeho tímu. Cez zmenu stavby pred dokončením sme sa uchádzali o finančnú podporu pre Zariadenie pre seniorov (12 klientov) s denným stacionárom (28 klientov). Podaný projekt bol úspešný a získali sme nárok na finančný balík v hodnote 1,8 mil. eur. Náklady na stavbu boli v projektovej dokumentácii stanovené na 3,4 mil. eur s prísľubom, že verejná súťaž môže vygenerovať realizátora stavby aj so sumou výrazne nižšou. Stále nám však chýbalo nemálo financií. Obrátili sme sa s prosbou o finančnú pomoc na ev. cirkvi v zahraničí, hľadali sme prípadného spoluinvestora. Prebehlo

nespočetné množstvo rokovaní a komunikácie. Všetko, žiaľ, s negatívnym výsledkom. Negatívne vyvíjajúci sa stav v stavebníctve kríza následkom korony a hroziaca vojna a jej následky ovplyvnili medzinárodné investície a smerovanie pomoci zahraničných partnerov. Rokovali sme s viacerými bankami o možnosti získať úver. Medzitým firma MP Profit vyhlásila verejnú súťaž na výber stavebnej firmy. Verejné obstarávanie prebiehalo od konca apríla takmer do júna a do súťaže sa prihlásilo 5 firiem s cenovými ponukami od 3,4 mil do 4,4 mil €. V súlade s legislatívou CZ vytvoril komisiu na posúdenie návrhov projektov v zložení Ing. V. Novotný, Ing. Arch. J. Císar a Ing. Š. Lisý. Komisia postupne hodnotila jednotlivé ponuky (od najlacnejšej ku drahším). Keďže ponuky neboli kompletne, alebo často nespĺňali požadovanú kvalitu materiálov či celkové požiadavky na kvalitu stavby, oslovila postupne jednotlivé firmy, aby doplnili požadované informácie. Toto sa dialo v období, keď došlo k razantnému nárastu cien stavebných materiálov. Zrejme z tohto dôvodu firmy na naše výzvy nereagovali. 1. kolo verejnej súťaže bolo preto neúspešné a bolo potrebné celú súťaž zopakovať a vyhlásiť druhé kolo. Tento proces vyžadoval z hľadiska administratívneho určitý čas.

Technologický postup stavebných prác predpokladá 24, minimálne však 18 mesiacov. Podľa informácií z riadiaceho orgánu IROP bola nenná požiadavka ukončiť výstavbu a skolaudovať stavbu do 31.12.2022. To z časového dôvodu už nebolo reálne. Na Ministerstve investícií a regionálneho rozvoja nám odporučili od projektu odstúpiť a počkať na novú výzvu v rámci Plánu obnovy a odolnosti. Medzitým sme intenzívne komunikovali (predsedníctvo CZ a br. presbyter Pavol Otepka) s mestom Nitra. Tí spolu s ďalšími odborníkmi posudzovali náš stavebný projekt. Výzva Plánu Obnovy bola vyhlásená v októbri. Na základe jej podmienok je možné získať 85 000 eur na ubytovaného seniora. Zariadenie však nesmie mať viac ako 12 klientov (max. suma) 1 mil. eur, alebo 30 klientov v prípade sociálne – zdravotného zariadenia (max. suma 2,6 mil. eur). Keďže náklady na stavbu podľa nášho projektu s platným stavebným povolením sú výrazne vyššie, do úvahy podľa odborníkov prichádza rozdelenie stavby na 3 etapy tak, aby mohli byť postupne kolaudované a spreádzkované. K tejto téme teraz prebiehajú intenzívne rokovania a budeme o vás ich výsledkoch informovať.

Predsedníctvo CZ Nitra

V piatok 11.11.2022 sa uskutočnilo seniorálne stretnutie konfirmandov a mládeže z Dunajsko-nitrianskeho seniorátu. Tentokrát bolo u nás v Nitre. Okrem nás, z Nitry, prišlo vyše 80 mladých ľudí z Levíc, Nových Sadov, Plavých Vozokanov, Jura nad Hronom a Pukanca. Pozvali sme aj hosťa Tomáša Sklárša - pracovníka OC SEM Bratislava. Mal pripravenú tému o inštinktoch s hlavným biblickým veršom:

Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasit', čo bolo zahynulo. Lukáš 19:10

Okrem témy sme si aj zaspievali, zasúťažili v tímoch a nakoniec sme sa všetci stretli pri občerstvení. Chválili sme spoločne Pána Ježiša. Strávili sme spolu príjemný piatkový podvečer.

Mne aj ostatným sa toto stretnutie veľmi páčilo. Odniesli sme si dobrú náladu, niektorí aj nové kamarátstva a posolstvo z témy, ktoré znelo: "Každý sme v niečom dobrý a Pán Ježiš nás v tom vedie". Už teraz sa teším na podobné akcie.

Aninka Otepková

JUBILEUM

Počas týchto dní sa dožíva naša vzácna sestra **Mária Števková** životného jubilea 70 rokov života. Všetci ju veľmi dobre poznáme ako zapisovateľku všetkých konventov, presbyterstiev a ostatných rokovaní. V nedeľu ráno verne všetkých očakáva a poctivo zapisuje evidenciu cirkevných príspevkov. Našej drahej sestre zo srdca želáme pevné zdravie a požehnanie od Hospodina do ďalšieho života so slovami zo Žalmu 23,6:

„Len dobrota a milosť bude ma sprevádzať po všetky dni môjho života a bývať budem v dome Hospodinovom dlhé časy.“

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež UNITKA

Utorok, 19.00 hod.

Kurz Slovenského jazyka pre „odídencov“

Streda, 16:00 hod. a 17:00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Tretia streda v mesiaci, 18.00 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Prvá streda v mesiaci, 18:00 hod.

Stretnutie mužov

Posledný pondelok v mesiaci, 18.00 hod.

Oteckovia

Tretia streda v mesiaci, 18.00 hod.

Klubík

Štvrtok, 9.30 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 15.45 hod.

Stredýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod

Vyučovanie konfirmácie

Piatok, 15.15 hod.

Dorastový KLUB MM

Piatok, 17.00 hod.

Zapatrenie Večera Pánovou

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospíci

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Boženíka 0918 828 150

**Prenosy
Služieb Božích
VIANOCE 2022**

27. november 2022
Prvá adventná nedeľa
• 9.05 Rádio Slovensko, Trnava

18. december 2022
Štvrtá adventná nedeľa
• 9.05 Rádio Slovensko, Bardejov

24. december 2022
Štedrý večer
• 16.00 Rádio Regina, Banská Bystrica
• 17.00 TA3, Bratislava- Legionárska

25. december 2022
Prvý sviatok vianočný
• 10.00 DVOJKA, Boliarov

ECAV

**Kurz
slovenského
jazyka**

**Evanjelická diakonia
ECAV na Slovensku**

**Organizuje:
Evanjelická diakonia
ECAV na Slovensku**

**ZAČÍNAME VO ŠTVRTOK
24.11.2022 O 19:00.**

**KURZY BUDÚ PREBIEHAŤ
UTORKY, STREDA A ŠTVRTKY
OD 19:00 DO 20:20.**

**ADRESA:
CIRKEVNÝ ZBOR ECAV NITRA
SLÁDKOVIČOVA 12**

Kontakt:
ua@diakonia.sk
farar@ecavnr.sk
alekseienkoy@gmail.com
+421 908 809 417
+421 918 828 150
www.ecavnr.sk

Vianočné dni

**4. adventná nedeľa 10:00 SB po nich
Večera Pánova**

**24.12. SB na Štedrý večer s programom
detí o 15:00 a štedrovečerné SB o 17:00**

25.12. SB o 10:00 po nich Večera Pánova

26.12. SB o 10:00 po nich Večera Pánova

**...lebo narodil sa vám dnes v meste
Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.
Lukáš 2:11**

Časopis Otvorená náruč vydáva Cirkevný zbor ECAV Nitra, Sládkovičova 12, 949 01 Nitra.
Mobil farára Ivana Boženíka: 0918 828 150, farskyurad@ecavnr.sk, www.ecavnr.sk.
Číslo účtu: SK18 7500 0000 0040 0509 5481. Redakčná rada: Ivan Boženík, Ján Huba,
Nina Pastieriková, Janka Kilianová. Grafická úprava a sadzba: Nina Pastieriková. Jazyková
úprava: Eva Hubová, Janka Kilianová.

PRÍĎ KRÁĽOVSTVO TVOJE

Dr. Martin Luther, Veľký katechizmus

Z tohto vidíš, že tu neprosíme o omrvinku ani o pominuteľný majetok, ale o večný, prenesmierny poklad a o všetko, čo sám Boh má, a toho je tak mnoho, že by ľudskému srdcu nikdy nebolo prišlo na um žiadať si to, keby nám On sám nebol prikázal, aby sme o to prosili. Ale, keďže je On Boh, chce mať aj česť, takže dáva omnoho viac a omnoho bohatšie, ako človek aj len pochopiť môže a to ako večný, nevyčerpatel'ný prameň, ktorý, čím viac načierame a čerpáme z neho, tým viac sám od seba dáva; a nič nežiada Boh od nás tak veľmi, ako aby sme od Neho prosili mnoho a veľké veci; ba sa hnevá, keď neprosíme a nežiadame od Neho smelo a dúfanlivo. Ved' keby najbohatší a najmocnejší cisár povedal biednemu žobrákovi, aby si žiadal, čo len chce a bol by ochotný dať mu cisársky dar, a ten blázon pýtal by si iba žobrácku polievku, právom by ho pokladali za ničomníka, ktorý si robí dobrý deň z cisárovho rozkazu a nebol by hoden prísť mu na oči. Tak isto bolo by veľkým potupením a zneuctením Boha, keby sme pohrdali toľkými nevysloviteľnými dobrodeniami, ktoré nám ponúka a zasľubuje alebo keby sme pochybovali, že nám ich dá. A keby sme sa neopovážili prosiť ani len o kúsok chleba.